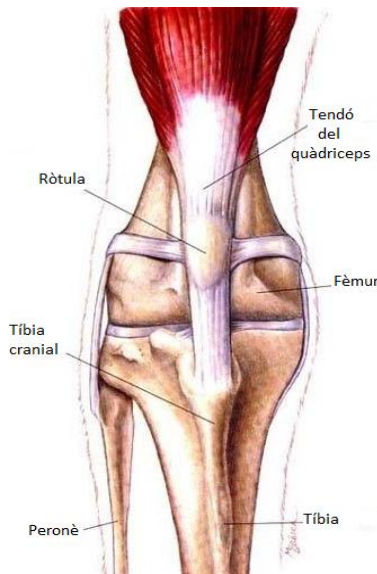
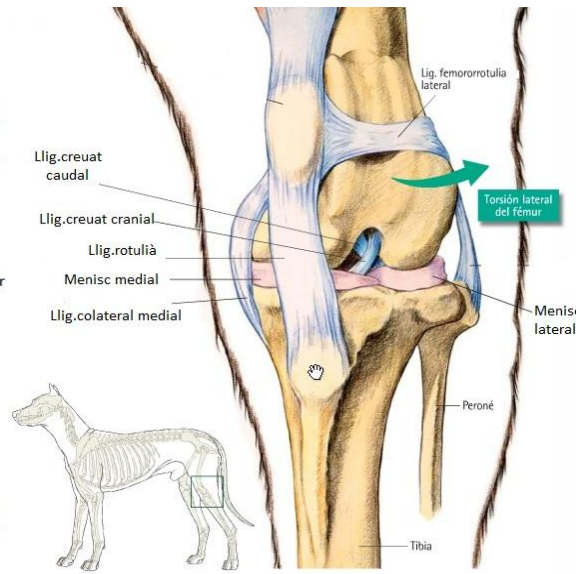

LUXACIÓ DE RÒTULA

Genoll normal

Luxació lateral de ròtula

Luxació de ròtula (radiografia)

De què es tracta?

Parlem de luxació de ròtula, quan la ròtula (petit os localitzat davant l'articulació del genoll), surt del seu lloc (tròclea) provocant una marxa anormal o coixesa, dolor i osteoartritis. En la seva posició normal, la ròtula és el punt d'inserció del tendó del múscul quàdriceps i del tendó rotulià, la seva funció serà doncs, ajudar al quàdriceps a realitzar l'extensió de l'extremitat.

Les luxacions poden ser congènites o traumàtiques, sent aquestes últimes poc freqüents (per caigudes o atropellaments). Les congènites poden ser laterals o medials; les medials representen un 80% del total i es tracta d'una luxació interna, a l'interior del genoll. Entre el 30 i 50% dels casos solen afectar a les dues extremitats.

Les luxacions congènites medials afecten a races petites i toys (Yorkshire Terrier, Canitxe, Pequinès, Pinscher,...), mentre que les luxacions laterals, apareixen en races grans (Sant Bernat, Gran Danès, Mastí Napolità,...) on estan fortament vinculades a la displàsia de maluc.

En la luxació medial, es produeixen alteracions en el desenvolupament del fèmur i de la tíbia que fan que l'eix extensor estigui desplaçat medialment, així, la ròtula es luxarà medialment (cap a l'interior). Aquestes alteracions són coxa vara, genu varum, torsió tibial interna, desplaçament medial de la tuberositat tibial, hipoplàsia del còndil femoral medial i aplanament de la tròclea femoral. En les luxacions laterals (cap a l'exterior) passa el contrari i veurem alteracions com coxa valga, genu valgum i rotació interna del fèmur.

Quan la coixesa és persistent, el cartílag de l'articulació es degenera i aleshores s'inicia un quadre de osteoartritis. També és freqüent trobar animals geriàtrics amb trencament del lligament creuat anterior.

HOSPITAL VETERINARI

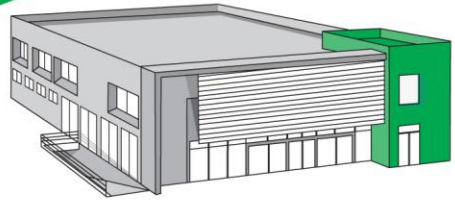
Can Pau Birol, 38
17006 Girona
Telf. 972 21 86 68

De dilluns a divendres 10h a 21h
Dissabtes 10h a 14h

CLÍNICA VETERINARIA

Avgd Lluís Pericot, 17
17003 Girona
Telf. 972 22 71 70

De dilluns a divendres
Matí 11h a 14h / Tarda 17h a 20h
Dissabte 10h a 14h

Graus de la lesió segons la seva gravetat

.Grau I: és el més lleu. La ròtula està a la seva posició normal la major part del temps, però periòdicament, al estendre l'articulació, es pot luxar, però retorna a la seva posició normal.

.Grau II: la ròtula es luxa en flexió o per manipulació manual i queda luxada fins que s'estén el genoll. El grau de desviació de la tuberositat tibial és de 15 – 30 graus.

.Grau III: la luxació és permanent i tot i recol·locar-la manualment, al deixar-la anar, es torna a luxar. El grau de desviació és de 30 – 60 graus. (junt amb el grau II, són els més freqüents)

.Grau IV: la luxació és irreversible, així que no es pot recol·locar la ròtula a la seva posició normal. Són animals que no poden estirar el genoll al caminar. La desviació és de 60– 90 graus.

Quins són els símptomes?

Varien en funció del grau de luxació. Així, podem observar coixeses intermitents o contínues, defectes de conformació de les potes, dolor i rebuig a l'exercici (sobretot a saltar, pujar escales, pujar sobre el llit...). És típic que l'animal doni una cossa a l'aire mentre córrer i segueixi caminant amb normalitat.

El tractament

Es basa en el grau de luxació i en els símptomes.

1. Tractament no quirúrgic

En animals adults que mostren símptomes mínims o nuls i no hi ha evidència d'artritis. A banda dels antiinflamatoris, condroprotectors i una dieta especial, és important fer un període de repòs, evitar exercicis violents i el sobrepès de l'animal.

2. Tractament quirúrgic

En animals amb freqüent o persistent alteració de la marxa i coixesa, i també en gossos joves (abans de la maduresa esquelètica) amb coixesa mínima, per evitar deformitats de creixement secundàries a la luxació. Sovint calen proves d'imatge com radiografies i TACs abans de la cirurgia. L'objectiu de la cirurgia és millorar la mecànica dels músculs del quàdriceps, per així mitigar la progressió de l'artritis i en gossos joves, prevenir les deformitats secundàries del fèmur i de la tibia.

Existeixen diferents tècniques per estabilitzar la ròtula amb l'objectiu que l'articulació femo-tíbio-rotuliana estigui en la seva posició anatòmica normal: capsulectomia-imbricació de la càpsula articular, modificació troclear, surcoplàstia, condroplàstia, trocleoplàstia i transposició de la tuberositat tibial.

Quan l'animal rep l'alta hospitalària

El postoperatori és molt important per assolir una bona recuperació. S'aconsella un període de repòs, que en funció de la tècnica utilitzada, variarà entre 4 i 8 setmanes. El control del pes de l'animal, un canvi de dieta i una sèrie d'exercicis diaris suaus de flexió i extensió de l'articulació, acompanyats de fisioteràpia amb natació, tenen uns resultats molt satisfactoris en aquest tipus d'intervencions.

Es recomana no fer criar a l'animal que ha patit aquesta lesió, pel seu component genètic hereditari.

HOSPITAL VETERINARI

Can Pau Birol, 38
17006 Girona
Telf. 972 21 86 68

De dilluns a divendres 10h a 21h
Dissabtes 10h a 14h

CLÍNICA VETERINARIA

Avgd Lluís Pericot, 17
17003 Girona
Telf. 972 22 71 70

De dilluns a divendres
Matí 11h a 14h / Tarda 17h a 20h
Dissabte 10h a 14h